

Vă dăruiesc, femei iubite, acest poem... Cu bucurie şi înflăcărare să îl puteţi rosti!
Mă bucur că sunt femeie...,

că te uiţi la mine cu ochii mijiţi,

că mori de chef să mă săruţi...

Mă bucur de lumina ce-ţi bate în inimă

şi aruncă spre văi trandafiri...

Nu pot să-ţi spun cât de întreagă mă simt

sub cerul tău,

lângă umărul tău,

între mâinile tale...,

dar pot ţese ziua în pieptul nopţii

ca nimic să nu pierdem din emoţia ei,

dar pot un leagăn să-ţi fiu,

cald şi voluptos,

dar pot să-ţi spun

toate poveştile înmugurite în arborele vieţii,

dar pot să curg în sângele tău

fără să mai fac vreo schimbare în ADN ul iubirii...,

căci din Dumnezeul tău am ieşit

frumoasă ca o dimineaţă înflorită de primăvară...

Autor: Randunia Doina Anton

7 martie 2014